

Inserati se sprejemajo in velja
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, ne frankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema upravništvo
administracija) in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.,
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošte

velja 60 kr. več na leto.
Vredništvo je na Stolnem trgu
hiš. št. 284.

Izhaja potrikrat na teden in sicer
v torek, četrtek in soboto.

† Cesar Ferdinand.

Cesar Ferdinand, čigar smrt in životopisne črtice smo objavili že v zadnjem listu, se po poročilih iz Prage, na videz letos še nikdar tako dobro ni počutil, kakor zadnje 3 dni. V soboto se je še spomnil, da bo drugi dan god najvišjega njegovega kamernika, grofa Ladislava Pergena, ter mu voščil srečo. V ponedeljek večer obiskali so ga cesar vrnivši se iz Bodenbacha, na sv. Petra in Pavla dan pa se je počutil tako dobro, da je še ob eni popoldne radostno poslušal igrati na glasovir in prav prijazno zgovarjal se z vratarjem, ki ga je v stolu na kolescih vozil po sobah. Nekoliko časa gledal je tudi skoz okno na dvor, kjer je stala straža. Ko se je vračal v svoje stanovališče, začele so ga sline dušiti, pa mu je kmalo odleglo, vendar so ga precej o polidveh slekli in spravili v posteljo. Dali so mu zdravila, po katerih se je dušenje, ki se je bilo ponovilo, sicer kmalo zopet pleglo, pa zdravnik cesarjev, dr. Chmig, je takoj spoznal, da se bliža zadnja ura. Poklicali so tedaj spovednika cesaričinega, ki je umirajočega cesarja previdel s sv. zakramenti. Ob treh je cesarica dvornikom in strežnikom zaukazala, v domači kapeli skupno moliti za umirajočega, pa komaj so bili molitev dobro pričeli, zvedeli so žalostno poročilo, da blagi njihov gospod je ob 3. uri 25 minut umrl. Cesarica pa grof Pergen z višjimi dvorniki molili so pri smrtnej postelji, zvonovi stolne cerkve sv. Vida pa so tužno vest naznanjali tudi prebivalcem pražkim, ki so tropoma vreli proti cesarski palači. V javnih prostoriščih, kjer so zvedeli smrt Ferdinandovo, potihnile so godbe, na Hradčinu, na mestnej hiši, in drugih javnih poslopih pa so izobesili črne zastave. Po 7. uri prenesli so

truplo začasno v jedilnico, kjer so hišni častniki celo noč pri njem čuli, čč. oo. kapucini pa vrstoma opravljali molitve za mrtve.

Pražki federalistični listi bili so v sredo vsi črno obrobljeni ter prav iskreno preslavljajo zadnjega kronanega kralja českega. „Pokrok“ opominja na slavnost pri kronanju ter pripoveduje, kako se je bila leta 1848. česka deputacija podala v Inomost k Ferdinandu, namreč dr. Rieger pa grof Nostitz, ki sta se ž njim pogajala o deželi odgovornem namestništvu. „Česki Slovani“, sklepa „Pokrok“, „objokujejo v umrlem svojega kronanega kralja, dobrotnika pa ustanovitelja svoje konstitucije. Zato večna slava njegovemu spominu!“

Posebno iskreno pa piše „Politik“. „Ferdinand Dobrotljivi je mrtev. Umrl je v 82. letu svoje starosti ter med dolgim zemeljskim življenjem ni razvijal sijajne delavnosti. Pa več solz bo za njim teklo, kakor za najdelavnejšim in najslavnejšim vladarjem, solze revnih in sirotnih, katerim je bil vedno pripravljen pomagati in blagodušno podpirati jih. Vedno bolehanje oviralo je nategovanje duševnih moči, blagih čutov srca njegovega pa ni moglo ovirati in od tod je prišlo, da je med mnogobrojnimi vladarji habsburške hiše že v življenji po vsi pravici dobil priimek „Dobrotljivega“.

Za nas pa ima smrt tega vladarja še poseben pomen; z njim je namreč umrl zadnji kronani kralj česki!!! Narod hoče tudi to dostojno pripoznati. Mislimo, da vsim iz srca govorimo in svojo politično in narodno dolžnost spolnimo, ako svoje someščane povabimo, da naj tudi v privatnih hišah vnanje pokažejo žalost, ki se je s smrtjo Ferdinandovo razširila po Pragi. Saj smo res na hišah naših meščanov videli črne zastave že po noči, še preden se je smrt cesarja in kralja vradno naznanila.“

Kje in kedaj ga bodo pokopali, se še ne ve. Nam se je telegrafiralo, da bode pogreb na Dunaju menda v ponedeljek, kar tudi „Fremdenblatt“ poroča. Pa to se bo le zgodilo, če ranji cesar v svoji oporoki o pogrebu svojem ni nič določil. Treba je tedaj počakati, da se odpre oporoka. Cesar so se zaradi tega iz Išla že podali v Prago, kjer sta bila še pred njimi že došla najvišji dvorni mojster knez Hohenlohe pa najvišji dvorni maršal grof Larisch.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. julija.

Avstrijske dežele.

Cesar so vrnivši se iz Bodenbacha v ponedeljek ob 7. uri zvečer došli v Prago in tam nekoliko se ustavili. Brezštevilna množica jih je na kolodvoru pričakovala. Mestni župan Huleš pozdravil jih je s temi-le besedami: „Vaše Veličanstvo! Prebivalci praški štejejo si v največo srečo, da smejo svojega najmilostljivejšega cesarja in kralja najspoštlivejše v svojem mestu pozdraviti. Bog blagoslovi Vaše Veličanstvo!“ Cesar so odgovorili: „Zahvalujem se Vam za Vaš pozdrav ter sem prav vesel, da sem zopet enkrat v Prago prišel. Potem so obiskali cesarja Ferdinanda pa cesarico Marijo Ano, okoli 3/4. uri pa so zopet vrnili se na kolodvor ter ob osmih odpeljali se čez Budjevice in Linc v Išl.

Iz Hrvaškega se poroča, da volilni narodni odbor je objavil volilni oklic, v katerem poroča o triletnem delovanju narodne stranke ter volilem priporoča, da naj zopet volijo od nje priporočane kandidate. Oklic je podpisan od 45 bivših poslancev, posestnikov, trgovcev pa odvetnikov.

Hanani,

ali

poslednje dni v Jeruzalemu.

(Spisal E. Guenot — poslovenil F. Jaroslav.)

(Dalje.)

XX.

Zastavice se rešujejo.

Dva sikarijca sta bila našla in prečitala Karikeljev list. Vzradovala sta se izvedši, da ima Jonadab veliko premoženja. Nemudoma nabereta nekaj tovarišev, da bi se ž njih pomočjo tim laglje polastila plena.

Nekaj hipov na to prispela sta tudi Hanani in Daniel na ravno tisto mesto, a sta bila zelo užaljena zbog nekega dogodka, ki sta ga bila z lastnimi očmi videla. Molčé sta stopala po ulicah in svoj pot gledala v tla. Omenjeni nesrečni prerok, ki se je nazival Jezus, in ki je takoj s početka vojske dirjal po ulicah jeruzalemskih ter milotuzno javkal, omolknil je nenadoma, — omolknil na veke.

Ta dan namreč stal je na obzidju in kričal kot po navadi, dostavljaše tudi te-le besede: „Beda, beda tudi meni!“ Ko je tako kričal, priletel je kamen iz mašine metalice ter ga vdaril tako zelo, da se je mrtev zgrudil na tla.

Ta dogodek pretresnil je tako zelo moža, da sta bila kakor omotična; molčé tedaj sta stopala naprej, pri kateri priliki je Hanani zagledal kos pergamenta na tleh, pobral ga in prečital. Našel je list Karikeljev, ki sta ga sikarijca proč vrgla. Hanani list dá Danielu, da ga nemudoma ponese Jonadabu.

Daniel je na vso moč hitel na dom Farizejčev in izročil list Salomiti, njegovej ženi. „Da bi že poginil ta pes!“ zaškripala je žena, list zmela, Danielu pa vrata pokazala. Zastonj se je Daniel prizadeval priti do Jonadaba, da bi mu sporočil važno novico, kajti predno je mogel do njega, že so bili došli sikarijci, da ga izplenijo. „Jonadab je premožen mož“, so kričali, „to mi dobro vemo, če tedaj hočeš iznebiti se nas, radovoljno nam daj polovico

premoženja, če ne ti prevrnemo vso hišo in poberemo, kar bo za nas.“

Hanani bil je silno žalosten, ker na noben način ni mogel sporočiti Jonadabu, kolika nevarnost preti njegovemu sinu. Cel dan se je potikal krog Farizejčevega doma, a do njega nikakor ni mogel. Osoda Karikeljeva ga je tako zelo pekla in bolela, da bi bil sam rad poslal zahtevano odkupnino, da jo je imel. Vse premoženje namreč, ki sta ga imela on in Daniel, pošlo je ob pomanjkanju, tako da sta sedaj sama morala trpeti pomanjkanje, ker sta popred toliko razdala ubožnim. Naposled skleneta junaški sklep: po noči se splazita iz mesta, da bi pritihotapila do Karikelja in oprostila, če bo moč. Ali prijele so ju prve straže rimske. Ona zahtevata, da ju peljejo pred tribuna Vokoncija ali pa pred Karina Avreljiana. Po naključji bila je straža iz tribunove legije, in ko je moža povezala, odpegljala je ju tje, kamor sta zahtevala.

Emilij se je jako vzradoval opazivši svoja

Dr. Makaneč bode v Zagrebu napravil shod narodne nasprotne stranke. Tudi na Primorskem bodo imeli tak shod. V Zagrebu so v 3. volilnem okraju Mrazoviča postavili za kandidata. V Vukovaru kandidira madjarski bivši višji župan Kušević proti vladnemu kandidatu, sekijskemu načelniku Živkoviču, Starčević pa skuša v hrvaškem Primorju kje vjeti poslanstvo.

Brnski delavci se dela še niso poprijeli. 27. p. m. so šli tovarniki oskrbniki po hišah, pa so le malo opravili. Nekteri kupci in obrtniki so vsled kujanja delavcev v hudi zadregi, tudi hišne gospodarje skrbi, bodo li od delavcev dobili zastala plačila za stanovanja, zato nameravajo župana po neki peticiji prositi, da bi si prizadeval tovarnarje pa delavce zopet spraviti.

Vnanje države.

Pruski kulturoborbovci videvši, da s silo nič ne opravijo, začeli so odjenjevati. Minister bogočastja je namreč razposlal ta-le ukaz: „Ako postaven sosedni fajmošter v izpraznjenih duhovnijah na prošnjo farmanov opravlja kako cerkveno opravilo, to ni kazni vredno. Tudi to je vse eno, če tak fajmošter stanuje daleč proč ali pa blizo. Če v farah, ki imajo postavno nastavljenega duhovna, kak tuj postaven duhoven opravlja cerkvena opravila, tudi ni naravnost kaznivreden. Kdor za posamezna opravila namesto sebe zastavi drugega duhovna, mu s tem še ni izročil namestovanja in se to ne sme smatrati kot vradna pomoč. Po tem načelu naj se ravna s pridigarji iz drugega kraja in gosposka nima nobenega vzroka vtikati se, če kak duhovnik drugega postavnega duhovnika naprosi, da naj namesto njega opravi kako cerkveno opravilo.“ Dosedaj to ni smelo biti in gosp. Falk, piše „Germania“, je prav storil, da je odpravil dosedanje silno trdo ravnanje, kterega bi se nesprideni ljudski čut nikdar ne bil poprijel. Da bi ne vedeli, da je ravno ta politični pomislek največ pripomogel k omenjenemu ukazu, bi bili g. Falku jako hvaležni za polajšanje tolikih zapuščenih far; tako pa ta dar prav hladnokrvno sprejmemo kot dar, kterega nam zarad ljudskega mnjenja niso mogli več odreči. To je nov sad katoliškega upiranja, kteri še ne bi bil dozorel, če bi bilo ljudstvo manj odločno.“

Na Laškem, zlasti v Siciliji, čedalje bolj vre. V Palermu so skovali neko adresno, ktero bodo po posebni deputaciji kralju poslali in v kateri trdijo, da Sicilci niso divjaki ali

rudeči Indijani, ampak Italijani ter otroci kraljevi. Zato ga pa prosijo, da naj nikar ne potrdi postav o osebnem varstvu, ki je od nesramnega ministerstva mu predložena. Ko je poslanec Trajani prišel v Neapel, ga je okoli tisuč ljudi pričakovalo na kolodvoru, ki so spregli voz in samotež ga peljali v njegovo stanovanje ter kričali: „Ob tla s sedanjo vlado!“ Še le vojaki so konec storili tem demonstracijam.

Iz Španijskega se „Vaterlandu“ poroča, da general Savalls z zdatno vojsko stoji pred Barcelono, v San Sebastian pa da so Karlisti začeli metati bombe. 26. p. m. se je prva razpočila. Tudi Hernaniju pred San Sebastianom hudo prigrevajo. Blanco mu je hotel iz San Sebastiana priti na pomoč, pa je moral urno vrniti se ter je zgubil več vozov z živežem. Alfonsisti pa trdijo, da so Karliste spred San Sebastiana zapodili in vse trdnjave okoli mesta preskrbeli z živežem. Bomo videli, kaj o tem povedo karlistiška poročila.

Izvirni dopisi.

Iz Budanj, 30. junija. Obče znani orglarski mojster gosp. Franjo Goršič iz Ljubljane napravil je pred nekaj tedni tudi za našo cerkev nove orgle. Orgle same na sebi so sicer majhne, imajo le 10 spremenov, a glas posameznih spremenov kakor tudi vseh skupaj je tako mil, prijeten in tudi močen, da se je še vsakdo, ko jih je sam poskušal ali pa le slišal, hvalevredno o njih izrekel. Toliko omenjam onim, kteri si nove orgle z resnično prijetnim glasom omisliti želé, da se zaupno obrnejo na omenjenega g. mojstra.

J. G.

orglavec.

V Feldkirchen-u, 21. junija. — Kako liberalci sami po nevrednem k utrjenju sv. vere pomagajo, pričata le dogodek: Blizo Feldkirchna je novo pečen grajščak, liberelec najčistejšega plemena. Ta go-pod, ki se kos patrona šteje, čeravno dolžnosti patrona ne spolnuje, je posebno procesijam sovražen, in je mislil, če bo svojemu oskrbniku in vrtnarju prepovedal, da ne smeta ne dreveseca posekati ne cvetlice odtrgati za olepšanje altarjev, da mašnik ne bo mogel procesije napraviti. — Ali beneficij se ni vstrašil, in je na 5. nedeljo po binkošti procesijo naznanil in uboge ljudi naprosil, da bi vse pripravili, kar je potrebno. Pride sobota, celi dan dežuje, ali nedeljo jutro je bilo vse jasno in ljudje hitro pripravijo altarje za sv. evangelije. — Mašnik pride, in možnarji po-

kajo bolj, ko drugikrat, ko je grajščak sam smodnik dajal. Veliko ljudi je bilo vkup prišlo; procesijo smo z veliko slovesnostjo opravili, če ravno od bogatina nismo narmanjši reči potrebovali; neverni grajščak pa, če ni slep, lahko spozna, da je sveta vera na skalo zidana, in je vse peklenske moči ne bodo podrle. —

Iz Celovca, 30. junija. („Slavjan.“)

Blizo Celovca je hribič s prav lepo cerkvico; imenuje se Križna gora. Poleg cerkvice stoji z lipovim in kostanjevim drevjem obdana hišica. Kdor obiše hribič, vidi pod lipo sedeti starega sivolasnega duhovnika, kteri zmiraj marljivo piše ali čita. Ta častitljivi starček je po vsih slovanskih omikanih krogih slavno znani rodoljub g. Matija Majar Zilski, izdavitelj slovstvenega časopisa „Slavjan“ in spisatelj več slavenskih knjig. Komu ni znan Majar, čigar pisavo vsak književen Slovan razume? In vendar se posebno Slovenci za njegova dela prav malo zanimavajo. G. Majar izdaje, kakor sem vže omenil, „Slavjana“ in vsakdo bi mislil, da ga Slovenci najbolj v tem podpirajo t. j. da jih je največ med vsemi Slovani na omenjeni list naročenih. Pa temu ni tako.

Čujte in čudite se! „Slavjan“ ima vse skupaj le nekaj čez dve sto naročnikov! Med temi jih je v Moskvi pedeset, v Petrogradu ravno toliko in le ostali broj se pošilja vsim drugim Slovanom! Komur je znano, koliko da stane tisk in papir, bode tudi razumel, da pri takih okoliščinah izdajatelj le v svojo škodo dela. Se ve, da „Slavjan“ ni pisan za prostega človeka, pa ker stane zelo majhno, le 3 gld. na leto, je vendar od omikanih Slovencev pričakovati, da si ga marljivo naročijo. Pa naj g. Majar sam govori; menda mi ne bode zameril, ako njegove besede objavim.

„K letu“, dejal je g. M., „ne bode mi več mogoče „Slavjana“ izdajati, ker imam premalo naročnikov in še ti niso gotovi. Škode dozdej še nimam (?), pa dobička tudi ne. Ko bi jaz imel le tri sto naročnikov, bil bi na konji! Potlej bi mi bilo mogoče več eksemplarov „Slavjana“ med dijake brezplačno razdeliti, ali pri teh okoliščinah nemorem.“

Tedaj le tri sto naročnikov bi vrli mož rad imel in bil bi zadovoljen! In tako borno število se ne najde med Slovenci? Gotovo da, ko bi naši gospodje profesorji, učitelji itd. le več domuljubja imeli, ter si namesto nemških listov naročali domače časopise. Tudi bi bila dolžnost čast. gosp. duhovnikov, da bi ta list

prijatelja in je takoj sam odvezal ju. Tudi Karin, izvedši, da sta došla znana kristijana, prišel je k njima. Emilij čuvši, kaj bi rada, veli centuriju, ki je zajete na morišče vodil, da moža pelje v dolino gehensko. Dospevši tje pokaže jima mesto, kjer je visel gobovec. Temno je bilo, ali Hanani je vse eno spoznal nesrečnika, ki je težko dihal. „Čudno, pomenljivo“, vzdihne Hanani opazivši, da Karikelj visí na onem drevesu, — prej ko ne zato, ker je bilo križev zmanjkalo, — na ktero se je bil Juda Iškarijot obesil. Emilij dovoli Karikelja sneti, a ker se je centurij bal prijeti gobovca ter se je zbog tega počasi pripravljaj, spel se je Daniel za proketo drevo in odvezal konopce.

Karikelj se je zvrnil na tla, in je začel takoj laglje dihati, ali bil je tako slab, da so menili, da bo vsak hip ugasnil. Hanani ljubeznjivo sede k njemu na tla, in položi glavo njegovo na svoja kolena. „Karikelj, ali nas poznaš?“ nagovori ga.

„Hanani, Daniel, Emilij!“ zahrope Kari-

kelj in se mu hoče izviti. Ni mu šlo v glavo, da bi bili oni, kterim je bil svoje dni mnogo zlega učinil. „Karikelj, mi smo tvoji prijatelji! Veruj v Kristusa v Mesijo, obžaluj svoje grehe, pa ti bodo odpusčeni. Križani Jezus, ki je odpustil razbojniku, ki je molil za svoje sovražnike, tudi tebi hoče odpustiti vse grehe, če se pokesaš, če veruješ.“

„Pustite me“, ječi trdovratnik. „Molči mi o Galilejcu, kterega sem preklinjal“. Ko malo pomolči, spači mu oduren smeh mrtvaški obraz. „Usmiljenje, ha ha! ... Odpusčanje! pa meni! Ali se smem, ali se morem zanesti, ka-li? In če bi tudi želel usmiljenja!“ ... Krč mu stisne besedo, trese se na vsem životu. Počasi se zopet zavé, ustne se mu natezajo, naposled se zadere: „Pri Bogu so sedaj oni, kteri me tožijo“. Na to je mrmral znane prerokove besede o dolini gehenske, v kteri so bili Judje za časa malikovanja lastno deco žrtvovali. „Jaz vidim Davida, o kako beži pred Absalomom, svojim sinom. Ondukaj ... ondukaj visi

uporni sin, za lase visi na drevesu.“ Po kratkem premolku silno zavpije: „Ha ha, pogledite Judeža izdajalca, prokletega Judeža! ... bliža se mi, ... uh, z motvozom okrog vratu! Jaz ... vrag, kaj je to? Knjiga postave, v kteri berem: Umrje naj vsaki, ki izda svojega brata, sina Izraelovega, in zato še plačilo prejema.“

Kedar je vročica prešla, je Karikelj mirnejši prihajal. Hanani mu vedno govori o blagovitem nauku Zveličarjevem, pa o odpusčanju grehov. Gobovec mu pogosto vmes sega in toži sam sebe: „Čemu si belite glavo zavoljo mene! Jaz sem izdal Jakoba, vašega škofa, jaz sem zavdal Eleazarju. In ti Hanani, ali še veš, kako malo je manjkalo, da te nisem umoril, ko sem ti bil v stebrišču Salomonovem bodalce v prsi zasadel? Meni nobeden noče odpustiti, kako nek, ni mogoče, uh uh, mene čaka strašna sodba!“

„Pravični, ktere si preganjal, so še na zadnjo uro za-te molili“, tješi ga Hanani. „Vsi so ti odpustili, kakor ti tudi jaz odpustim.“

(Dalje sledi.)

vrlo podpirali. Mi Slovenci imamo malo takih učenjakov, kakor je gospod M. Majar. Zato je sila potrebno, da njihova dela prej ko slej beli dan zagledajo in ne ostanejo v kakem kotu nakopičena, kakor se je to na primer zgodilo pri prerano nam odvzetem Cafu. Bog ve, kedar bode njegovo duševno blago na svet prišlo, ali morebiti še nikdar. Na noge tedaj gospodje! Naročite se pridno na „Slavjana“ in odvrnite od njega pogin, kateri mu žuga.

Domače novice.

V Ljubljani, 3. julija.

(Slovenski „Narod“), ki je zmerom ugibal o ljubljanskem škofu, je 29. junija poročal, „da preč. stolni prošt. dr. J. Zl. Pogačar so bili od sv. očeta 27. junija za ljubljanskega škofa „konsekrirani“. Iz prav zanesljivega vira izvemo, da najprvo za 26., potem za 28. p. m. napovedani konsistorij je bil odložen; papež tedaj niso še nobenega škofa prekonizirali, marveč bodo to storili še le ta mesec. — „Journal de Florence“ naznanja, da škofo za izpraznjene stolice bodo papež imenovali 5. t. m., kardinale pa, ktere že imajo na misli, še le v jesenskem konzistoriju meseca septbr.

(Tukajšen **necerkvenopolitišk slovensk list**) piše: „Tukajšen cerkveno-politišk slovensk list popravlja našo novico „iz duhovenskih krogov“, da g. Urbas nij nemškutar. No, nas bode veselilo, če bode odslej v narodnih rečeh vse-skozi narodno vedel se. Ali popravek čisto postranske stvari, da g. kanonik Premerstein nij „tekel na Štajersko“, je ničev. Naj nam duhovenski „Slovenec“ rajši popravi trditev našo, da g. kanonik Premerstein v šolskem deželncm svetu ne glasuje le z nemško vlado, da-si so mu slovenski narodni poslanci do kanonikata pomogli in se je ta čast tudi hlinil narodnega človeka. To bode več vredilo, nego dlako klati in besede grizti.“ — „Sl. Narod“ nam bode jako ustregel, če nam pové, kako je prišlo, da so nekteri g. Premesteina imeli za narodnjaka, kar nikdar ni bil, ter v deželnem zboru za-nj agitirali?

(Kegljanje na dobitke) na korist „fonda domačega orkestra“ naše čitalnice pričelo se je s 1. julijem in bo do četrтка 15. julija vsak dan od 10. ure zjutraj do 12. ure zvečer. Dobitki bodo: I. 6 ces. cekinov, II. 4 ces. cekini, III. 3 ces. cekini, IV. 10 gold., V. 7 gold., VI. 5 gold. v srebru in šaljiv dobitke. Serija bode veljala 20 kr. Gledé na namen tega kegljanja vabi vse prijatelje kegljanja k obilni vdeležbi odbor.

Razne reči.

— Spominek za Val. Orožna. Kakor se „Sl. Gosp.“ piše, bodo gsp. Valentinu Orožnu, bivšemu župniku v pokoji v Okonini pri Gornjem gradu, v gornji Savinski dolini, znanemu slovenskemu pesniku in skladatelju po vsej Sloveniji znane pesmi: „Kje se moje rožice“, gornjesavinski prijatelji napravili dostojem spominek na grobu. „Slov. Gospodar“ vljudno prosi vse rodoljube, posebno pa čast. duhovščino, da bi blagovolili kak goldinarček žrtvovati in ga g. Josipu Lipoldu, posestniku v Mozirji, poslati.

— Graška okrajna sodnija je 13 udov stalnega dijaškega odbora zaradi resolucije, ktero so bili o rogoviljenju proti Don Alfonsu sklenili, obsodila na 3 dni zavora.

— Vinorejska šola v Mariboru je po ravnatelju g. Göthe-ju izdala račun od 1. marca

1872 do začetka marca 1875. Iz njega poizvemo, da je šolo obiskovalo 63 učencev, večji del iz Slov. Štajerja. Stroškov z nakupom vred bilo je 68.802 gld., dohodkov pa 14.058. Dežela je tedaj morala določiti 54.247 gld.

— Četa rumunskih tolovajev je prihrula v sikulske pokrajine na Sedmograškem ter silno hudo razsaja.

— Dr. Stanonik, profesor dogmatike na graškem vseučilišču, je od škofa imenovan za duhovnega svetovalca.

— Spremembe v lavantinski škofiji: Č. g. Peter Skuhala stopi v red nemških križnikov in pride za kaplana v š. Miklavž pri Lotmerku. Prestavljeni so čč. gg.: Jakob Krušič k sv. Križu pri Slatini; — Simon Ducman v Gornji grad; — Joan Jakopina v š. Janž, na dravskem polji; — Juri Purgaj v Pilštanj; Frančišek Geč v š. Jur na Ščavnici; — Jožef Rostaher v začasno pomoč v Poljenšak. — Kaplanji v Galiciji in v Hajdini ostane začasno izpraznjeni — Č. g. Jernej Cinger, župnik na Žusemu, stopi v stalni pokoj in je Žusemska fara razpisana do 11. avg.

Poslanica.

Marijoljubni častivci in pobožni romarji so s sprostovoljnimi darovi na Gradu pri Svetih stopnicah na Goriškem tik stare pretesne cerkve sozidali novo ter upali, da bodo bolj premožni med drugim napravili tudi silno potrebne nove zvonove. Mnogo jih je obljubilo, da hočejo v ta namen dati po 1 gld. in sicer v petletnih obrokih po 20 krajcerjev. Ali zelo malo jih je spolnilo obljubo. Obroki so že potekli vsi, pa eni so komaj po 3 plačali. „Veselega darivca pa Bog ljubi“, in vsi želé, da bi novi zvonovi že pred jesensko kvaterno nedeljo v stolpu viseli, ker se na ta dan na čast Marije 7 žalosti, ktere je cerkev posvečena, iz vseh krajev snide mnogo romarjev. Toda brez pomoči č. duhovščine po deželi občina sama ne more naročiti novih zvonov, katerih bližnji in daljni obiskovalci zelo pogrešajo. Prosimo tedaj, ljubi „Slovenec“, priporoči našo cerkev M. D. vernim Slovencem. Darovi naj se pošiljajo g. fajmoštru ali pa g. duhovnemu pomočniku v Mirno na Goriškem.

Poslano.

Slavno uredništvo! Blagovolite sprejeti, v pojasnenje sledeče črtice. V 73. št. „Slovenca“ se nahaja dopis iz Trsta, ktere ga moramo pojasniti; dopisnik pravi: „Edinost“ so vrgli v „Sočo“, tabor pa so poslali v april. Res je, da je bilo po odseku sklenjeno izdajati svoj časopis, pa reč se je na splošne narodne interese prenačil, kajti nam tržaškim Slovencem je vedno treba gledati na slog, pri nas ni strank, pri nas je glavna reč le narod, po katerem sega lahonstvo s kruto roko. V Trstu, kjer je vse le „Gschäft“ in prav malo požrtvovalnih rodoljubov, treba je le zedinjeno delati. Da je to istina, dokazal nam je zadnji „Primorec“, ko se ni hotel s „Sočo“ zediniti, ktera vendar v kljub mnogim oviram še obstoji in krepko zagovarja interese slovenskega ljudstva. V edinosti je moč, to naj bo nam vedno pri srcu in delajmo v slogi. Naj se združijo vse politične stranke, vsak mora nekoliko odjenjati, vsa razprtija naj poneha in ne bodimo sebični, to so bili naši nazori, ko smo se zedinili s „Sočo“ in s tem si upamo več koristiti, kakor bi si bili morda koristili z lastnim listom. Poskusili bomo pol leta in ako nam ne bo vgajalo, imamo še vedno vrata odprta izdajati lastni list. Če se pomisli, da dandanes

štirnajstnevni list nima nobene prave veljave, je vendar bolje, če udje političnega društva „Edinost“ dobivajo list vsaki teden, ktere ga bojo čitali vsako nedeljo perijodično in lahko izvedeli hitreje vse politične in druge novosti. „Soča“ ima tudi „Kmetovalca“, kar bo zopet kmetom mnogo koristilo, ker prinaša vsake vrste kmetijskih in vinorejskih vednost.

Sprava in porazumljenje s „Sočo“ ni nikakor sramotno delo, temveč v splošni korist; tržaški „Slovenci“ tudi lahko dobimo „Sočo“ v Trst, ali pomisliti je treba, kedo jo bo vredoval, kje so materialne in duševne podpore, s tim se ne morem v Trstu ponašati. Kar se načel tiče, bo naš oddelek vredovan po našem, to je, stal bo čisto nad strankami; upamo, da če se „Glas“ in „Soča“ zedinita v ta namen, smo se tudi mi zedinili.

Da niso obveljali odsekovi sklepi in odborovi, to je čisto naravno, ker občni zbor o tem odločuje in ne posamezne osebe.

Tabor, kteri se je nameraval uže to jesen sklicati, pa ima toliko občnih in tajnih političnih razlogov, katerih tukaj ne moramo na veliki zvon obesiti. Razmere so danes v Trstu take, da ako bi se bil tabor sklical, bil bi gotovo na silni pritisk nasprotne stranke od vlade prepovedan, in delo ktero se danes ni izvršilo, izvršilo se bo toliko lažje prihodnjič, ker bojo razmere, kakor se je iz zanesljivih virov izvedelo, bolj ugodne.

Da pa je tržaškim Slovencem težji delati, kot drugod, pomisliti je treba, da imamo trojne nasprotnike: prvi je lahonska nepravilna stranka, pri kteri še vlada zaradi ogromne avtonomije nič ne opravi; drugi je vlada, ktera posebno zaradi zadnjih otročjih dogodkov hudo na nas pritiska, in tretji je lastni narod; korrumpirani in podkupljeni od laške stranke strašijo ljudi, da magistrat zato ne da žvepla, ker društvo „Edinost“ ljudi od mesta odvrača in še tolikih strašljivih reči, za ktere bi, ako bi vse popisal, pole papirja porabil.

Razlogi, da smo se s „Sočo“ združili, so le pomirjenje in združenje, kar bi morali tudi drugi slovenski listi začeti in kar upamo da se bo tudi zgodilo, da bomo vsi v prvi vrsti za narod skrbeli.

Pri sv. Ivanu poleg Trsta 30. jun. 1875.

Ivan Dolinar,

tajnik pol. društva „Edinost“
za tržaško okolico.

Listnica opravištva.

G. A. T. v T. Nam je prav žal. Pa zakaj niste precej se pritožili? radi bi bili pomoto popravili.

Č. g. M. S. kapl. v S. Naročnine smo do zdaj prejeli 7. jan. 5 gold. in 15 jun. 5 gold.; tedaj zadostuje za prvo polovico t. l.

Č. g. F. B. kapl. v Ž. Se bode zgodilo: le malo poterpate, da ne bo treba vsega natisa zavreči.

Č. g. St. I. kapl. v J. Do zdaj je vse plačano.

Blag. g. J. Č. v L. Hvala lepa za poslano! „Če imamo kaj odpadnikov in veteranjakov?“ vprašate. Oj! da bi jih tako ne imeli! Vsako leto 30—50 in v četrtletjih tudi še nekaj za nameček. Se ve, da pa tudi novi naročniki pristopajo, kako bi sicer „Slovenec“ še izhajal, ki živi le od naročnine? Vaši radovednosti bomo skušali o priliki vstreči ali pismeno, ali kako drugače. Danes, še enkrat; lepa zahvala za blage misli in vsestransko podporo.

Č. g. J. S. župn. pri s. D.: B..... jo je iz Ljubljane popihal. Če ga kje dež in ploha ne vjame, bo tudi k Vam dospel.

Č. g. J. L. kapl. p. sv. G. Za preteklo poletje plačano 24. dec. l. l., za prihodnje pa zdaj.

Č. g. J. B. župn. v H. Za letos še nismo nič prejeli.

Preč. g. L. V. dek. v Ž.: Do zdaj prejeli: 31. dec. l. l. 2 gold. 50 kr. in 30. jun. 5 gold.

G. D. S. v G. Prvo smo čuli tudi mi; več Vam ne vemo povedati, ker se ne brigamo za reči, ktere nam niso nič mar. Drugo, kar zahtevate ali bolj prav, svetujete, ne moremo, če tudi je *...* naš zagrižen sovražnik. „Inimici causa, amici persone.“

Eksekutivne dražbe.

7. julija. 3. Jan. Premru-tovo iz Budanj (378 gl.), — 1. Andr. Mislej-evo iz Polja vrabeljskega (1380 gl.), obe v Vipavi. — 2. Janez Dornič-evo iz Paka (6060 gl.) na Vrhniki. — 3. Karol Urbanija-vo iz Mrzelce (882 gl.), — 3. Tone Poznič-evo s Prevoj (559 gl.), obe na Brdu. — 3. Tone Pregelj-novo iz Ustja (1735 gl.) v Litiji. — 3. Helene Zrime-eve s Studenca, — 2. Tone Žabjek-evo iz Bernice, obe v Ljubljani. — 1. Fr. Poznik-evo iz Kroke (3780 gl.) v Radoljci, — 3. Blaž Prnuš-evo iz Srednje Bele (2950 gl.) v Kranju.

8. julija. 3. Mat. Jurčič-evo iz Črneče vasi (533 gl.) v Kostanjevici. — 2. Jak. Želovin ovo iz Gorič (150 gl.), — 2. Jože Kristan-ovo s Studenca (2364 gl.), obe v Senožečah. — 2. Janez Skubič-evo s Police (4430 gl.) v Zatični. — 3. Jan. Košak-ovo iz Bičja (1840 gl.), — 2. Andr. Kovač-evo (22 gl.), obe v Ljubljani.

9. julija. 3. Tone Kern-ovo iz Prema (1500 gl.), — 3. Jože Vičič-evo (3000 gl.), — 2. A. Jagšetič-evo iz Jasna (750 gl.), — 2. Fr. Stare-evo (1900 gl.), — 2. Helene Česnik-ove iz Kuježaka, vse v Bistrici. — 3. Tone Stibil-ovo iz Ustja (2500 gl.), — 1. Jan. Jamšek-ovo iz Lož (567 gl.), obe v Ipavi. — 3. Mart. Polan-ovo iz Studenega v Postojni. — 2. Mat. in Neže Križ-eve (1180 gl.) v Rudolfovem. — 2. Tone Grlovic-evo iz Sajevev v Krškem.

Na Štajarskem.

7. julija. Jan. Verčnik v Slemenju, 1770 gl., — Ig. Rošker na Pesnici, 10.700 gl.

8. julija. Juri Šijanec pri sv. Duhu, 4500 gl.

Tržna cena preteklega tedna:

Mesta:	M e r n i k						
	Pšenič	Rži	Ječmena	Ovsa	Turšice	Ajde	Soršice
v Ljubljani	2.30	1.60	1.25	1.00	1.45	1.35	1.30
v Kranju	2.35	1.75	1.55	0.90	1.50	1.20	1.30
v Loki	2.35	1.70	1.50	1.00	1.55	1.20	1.35
v Novomestu	2.25	1.90	1.65	1.00	1.60	1.50	1.60
v Sodražici	2.90	—	—	1.00	1.50	1.50	1.50
v Mariboru	2.05	1.80	1.50	1.05	1.50	1.10	1.60
v Ptuj	1.75	1.60	1.50	0.95	1.25	1.15	1.60
v Celju	2.35	1.80	1.55	1.15	1.75	1.50	1.70
v Celovcu	2.40	1.90	1.50	1.00	1.45	—	—
v Trstu	2.60	1.90	1.50	1.10	1.70	—	—
v Zagrebu	2.30	1.55	1.25	0.95	1.35	—	—
v Varaždinu	1.95	1.50	1.30	0.95	1.25	1.10	1.90
na Dunaju	2.50	1.80	1.50	1.15	1.55	—	—
v Peštu	2.45	1.60	1.30	1.00	1.55	—	—
v Pragi	2.50	1.60	1.30	1.20	—	—	—
v Gradcu	2.30	1.80	1.40	1.20	1.50	—	—

Gospodarji pozor!

Zavarovalnica „Minerva“ zavaruje po najnižji ceni proti škodi po toči za gotove premije ali pa proti menjicam.

Ravnateljstvo za slov. dežele
Janez Jereb.

Pisarna v Ljubljani na Starem
trgu hiš.-št. 155. (37—9)

Na prodaj je:

1. Več posodja: a) sodov iz trdega, b) barigelj iz mehkega lesa, z železom obitih in v dobrem stanu. Če se roba skupaj vzame, se utegnejo prvi dobiti po 1 gold. 60 kr., drugi po 70—80 kr. — Tudi nekaj družega pohišja: miz, stolov, dolgih miz za na vrt itd. se dobí po spodnji ceni. (50—1)

2. Njiva na ljubljanskem polji precej unkray magazinov, 1 kos skupaj do 5 oral (johov) s kozolcem 8 štantov — vse skup za kakih 2500 gold.

3. Travnik na Brezovici, kateri je od Škandrovega zemljišča, pri stražnici (vahtnici), kjer gre železnica preko, — za kakih 1100 gld. Če bi bila precej gotova plača, morebiti še kaj manj.

Kdor želi pod roko kaj teh reči kupiti, zvé bolj natanko na

št. peterskem predmestji hš.-št. 90.

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske specialitete
Gabriel Piccolija,
lekarka v Ljubljani na dunajski cesti.

Anaterinova ustna voda in zobni prašek.

Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zoboból in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob, zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čiščenje zob. Kdor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vzlic vsim enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano naravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabo dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdljicev pulver. Nareja se s čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje s soljo, v pomoč bolehnemu človeštvu pri vsih notranjih in vnanjih prisadnih, zoper večino bolezni, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Eliksir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-Crème, je posebno izborna sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred semimi umivalnimi vodami, lepotičjem in lepotičnim sredstvom, ktera so čisto škodljiva. 1 steklenica 1 gold.

Rajžev pulver. Izključljivo iz vegetabilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, ktereji podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr.

Nezmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lék užje poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštnemu povzetju. (36—9)

Telegrafične denarne cene 2. julija.

Papirna renta 70.25. — Srebrna renta 73.95. — 1860letno državno posojilo 111.90 — Bankine akcije 927. — Kreditna akcija 114.50 — London 111.45 — Srebro 100.50. — Ces. kr. cekini 5.22. — 20Napoleon 8.88.

Ozira vredno!

medicinsko-popularna razsodba zdravilnosti in učinke

pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega
čaja za čiščenje krvi
po resničnih dokazih.

Le mnogi dokazi izvrstne upljivosti zgoraj imenovanega čaja v protinskih in revmatičnih boleznih, potem pohvalni sprejem in rabljenje od velikega racionalnih zdravnikov, so nas napotili, tukaj o tem važnem sredstvu govoriti. Veliko je tistih, ki vsako leto obiskujejo žvepljene toplice, da bi tam našli zlažanje in oproščanje svojih protinskih ali revmatičnih bolezni, in v resnici se vrnejo domu kot novo ustvarjeni. Dvakrat more toraj tiste boleti, ktere omejeno premoženje ali nemoč, od svojega poklica, od svojih ločiti se, izključuje, udeležiti se zdravilnosti majke narave: oni so obsojeni na vedne bolezni. V tem slučaju je tedaj, kjer se ta čaj izkaže in je zagadelj visoke vrednosti. Ta čaj ima specifično upljivost na scavnico, pot in krv bolnikovo, kar smo po kemični preiskavi scavnice in potu opazovali in more vsak na protinu in revmatizmu trpeči, ki rabi ta čaj, čudno spremembo, posebno v scavnici (ktera se že v malo dneh vedno bolj in bolj kali in gošo kaže na dnu, v kateri so anomačne impregnacije dražje tvarine) sam opazovati, pri čemur bode ob enem veselje doživel, da bo čutil svojo bolezen vsak dan zmanjševati se in naposléd celo izginiti.

Ravno tako vzroči ta čaj (vžit, pred ko se spat gre) zbadanje na koži in jako zmerno izparjenje kože, kar bolnemu vedno veliko izlažanje dela.

Uživanje tega čaja ni nikakor nepriljetno, ne nadleguje prebavljanja in pospešuje zelo pri marsikom odpiranje telesa. Toraj imamo polni uzrok, zaznamovati ta čaj ko cenilno obogateno zdravilo zoper protin in revmatizem in za čiščenje krvi.

Javna zahvala

gospodu Franju Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu, ki je iznašel antiartritični antirevmatični krvocistilni čaj.

Čisti krv zoper protin in revmatizem.

Ako tukaj javnost nastopim, je zagadelj, ker smatram prvič za dolžnost, gospodu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchenu, svojo iskreno zahvalo izreči za dobroto, ki mi jo je njegov krvocistilni čaj v moji revmatični bolezni izkazal in potem, da bi tudi druge, ki so ti hudi bolezni propali, na ta izvrstni čaj opozorila. Nisem v stanu, mučne bolečine, ki sem jo skozi cele tri leta pri vsaki vremenski spremembi trpela, popisati, in kterih me niso mogla ni zdravila, ni žvepljene toplice v Badenu pri Dunaji rešiti. Brez spanja valjala sem se cele noči v postelji sem ter tje, moja elast se je manjšala vidno, moj izgled se hujšal in cela telesa moč je pojemala. Po 4 tedne dolgem uživanji imenovanega čaja sem bila svojih bolečin celo rešena, in sem še zdaj, ko že 6 tednov ne pijem več čaja, tudi celi telesi položaj se je zboljšal. Trdno sem prepričana, da bode vsak, ki v ecakih boleznih pribeži k temu čaju, tudi iznajdnika njegovega, gospoda Franc Wilhelma, kakor jaz, blagoslovil. Z izvrstnim spoštovanjem

Grofica Budschin-Streitfeld.

soproga oberstlajntanta na Dunaji.

(18—18) Währinger Hauptstrasse.

Svarimo pred ponarejanjem in sleparijo.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi se dobiva le iz prve mednarodne fabrikacije Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega čaja za čiščenje krvi v Neunkirchenu pri Dunaji ali v mojih časnikih navedenih zalogah.

Zavitek, v 8 obrokov razdeljen, po predpisu zdravnika pripravljen, s podukom v različnih jezikih 1. gld., posebej za kolek in zavoj 10 kr.

Na ugodnost p. n. občinstva se pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični čaj za čiščenje krvi tudi dobiva: v Ljubljani pri Petru Laskniku; v Kranju pri K. Šavniku; v Postojni pri Jožefu Kupferschmidu; v Novem mestu pri Dom. Ricoli-u; v Celju pri Baumbachu, lekarju, Francu Rauscherju, lekarju in Karolu Krisperju; v Mariboru pri Alois Quandestu; v Prassbergu pri Tribucu; v Beljaku pri Matevž Fürstu; v Celovcu pri C. Clemenstschitsch-u; v Gorici pri Franzonič-u lekarju; v Varaždinu pri dr. A. Halterju, lekarju.